

Az igazoló választmány igazolta valamennyi szociáldemokrata városatyá mandátumát

(A Délmagyarország munkatársától.) A törvényhatósági bizottság igazoló választmánya kedden délután összeült, hogy végérvényesen döntsön azoknak a törvényhatósági mandátumoknak az igazolása ügyében, amelyek ellen a választások után különböző politikai kifogásokat emeltek. A választmány, amelynek ülésén dr. Aigner Károly főispán elnökölt, tízenkét órákor kezdte meg tanácskozását zárt ajtók mögött és két óra előtt néhány perccel ért csak véget az ülés.

A választmány elsősorban a szociáldemokrata városatyák mandátumát bírálta el. Mint emlékeztető, a választás után, amikor először ült össze az igazoló választmány, hogy a városatyák mandátumát igazolja, néhány szociáldemokrata városatyá ellen különböző kommunista vádak hangzottak el. Így megvádolták Olejnyik Józsefet, Lájer Dezsőt, Tauszig Ármint és a külvárosipárti Ablaka Györgyöt azzal, hogy a proletárdiktatura alatt politikai szerepe volt és így mandátuma nem igazolható. Mivel az igazoló választmány ezekre a vádakra akkor konkrét bizonyítékokat nem kapott, a mandátumok igazolását függőben tartotta a bizonyítékok beszerzéséig. Most azután kiderült, hogy a vádak alaptalanok voltak, a vádaskodók egyetlen elfogadható bizonyítékot sem tudtak beszerezni. Ezért az igazoló választmány a függőben tartott mandátumokat véglegesen igazolta.

Hasonló vádakot emeltek annak idején dr. Dettre János ellen, akinek mandátumát az igazoló választmány annak idején nem igazolta. Dettre a választmány határozatát meg-

fellebbezte a közigazgatási bírósághoz, amely tudvalevőleg kimondotta, hogy a vádak alaptalanok és mandátumának igazolása ellen egyetlen komoly indok sem hozható fel, ezért elrendelte a mandátum igazolását. A közigazgatási bíróság döntését bejelentették az igazoló választmány keddi ülésén és a választmány így végérvényesen igazoltnak minősítette Dettre mandátumát.

Nagyobb vita volt a belvárosi katolikus plébánia közgyűlési képviselőjének kérdése körül. Várhelyi József pápai prelátus, belvárosi plébánost, aki a közigazgatási törvény szerint hivatalból képviselője a közgyűlésen a belvárosi plébániának, a választás után a közgyűlés örökös taggá választotta. Sokan úgy vélték, hogy így a belvárosi plébánia képviselő nélkül maradt és ezért mozgalmat indítottak dr. Balogh Istvánnak a behívása érdekében. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester ellenezte a választmány ülésén dr. Balogh behívását, azzal érvelt, hogy a törvény rendelkezései szerint a plébániát csakis a vezető lelkész képviselheti a közgyűlésen és így még akkor sincs mód és lehetőség Balogh István behívására, ha az egyházi hatóság Baloghot a vezető plébános helyettesítésével meg is bízta. Ez a megbízatás ugyanis csak a plébánia belső ügyeinek intézésére vonatkozhatik.

Hosszu vita után az igazoló választmány szótöbbséggel a polgármester álláspontját fogadta el és kimondotta, hogy a plébániát nem képviselheti más a törvényhatósági bizottságban, csak a plébános.

A színház primadonna-botránya

Azonnali állásvesztésre ítélték Elek Icát — A Színészegyesület fegyelmi tanácsa 15-ére kiűzte a fellebbezés tárgyalását

(A Délmagyarország munkatársától.) Az egész városban feltűnést keltett az a botrány, amelybe Elek Ica primadonna ismeretes ügyével kapcsolatban a szegedi színház került. A színházi törvényszék, amely normális körülmények között a próbákról elkésző, a rendezői, vagy ügyelői instrukciókat megsértő színészek fölött ítélkezik és tíz-huszpengős bírságokat ró ki, mint ismeretes, Kürthy György színigazgató vádjai alapján Elek Icát a lehető legsúlyosabb büntetésre, állásvesztésre ítélte. A meglepően súlyos ítélettel kapcsolatban

dr. Pálffy József,

intendáns a következőket mondotta:

— Ebbe az ügybe nem kívánok semmiféle formában sem beleavatkozni, hagyom, hogy menjen minden a maga útján. Ugy tudom, hogy a színházi törvényszék ítélete éppen súlyossága miatt hivatalból is felkerül a Színészegyesület igazgató-tanácsa elé, de odakerül Elek Ica fellebbezése alapján is. Addig tehát, amíg az ítélet sorsa el nem dől, amíg a Színészegyesület igazgató-tanácsa nem dönt, semmiféle intézkedésnek helye nincs. Ha azonban az ítélet jogerőre emelkedne, aktuálissá válik aszezon hátralévő idejére a primadonna-kérdés megoldása. Kétféle megoldás lehetséges, vagy új primadonnát szerződtetünk a szezon hátralévő idejére, vagy pedig — és szerintem ez lenne a helyesebb — vendégszereplésekkel oldjuk meg a primadonna-kérdést. Ebben az esetben az egyes szerepekre hoznánk vendégprimadonnát. Mindenestre előbb be kell várni a fellebbezési fórum döntését.

A botrány mindenütt feltűnést keltett. Szom-

baton még az volt a helyzet, hogy a színházi törvényszék 3300 pengő büntetésre, vagy szerződésbontásra ítélte a primadonnát, míg tegnap, nem tudni milyen körülmények között, új ítéletben Elek Icát minden további nélkül állásának azonnali elvesztésére ítélték. Az ítéletet Kürthy György levélben adta tudtára Elek Icának, aki a levél kézhez vétele után a kórházban

újabb idegrohamot kapott.

Elek Ica egyébként nemcsak megfellebbezte a színházi törvényszék ítéletét a Színészegyesület fegyelmi tanácsához, hanem

feljelentést is adott be a színházi törvényszék ellen, mert szerinte az ítélet szabálytalanul hozták meg.

Értesülésünk szerint a fegyelmi tanács a fellebbezés tárgyalását december 15-ére már ki is tűzte.

A botrány ügyében

Kürthy György

is nyilatkozott. Nyilatkozatában azt mondja, hogy négy vádpontot emelt Elek Ica ellen. Nem kellett volna neki — ugymond — a színházi törvényszék ítéletére várni, mert már előbb saját hatáskörében is elbocsájthatta volna a primadonnát. Ő azonban az ügyet a színházi törvényszékre bízta.

Elek Ica

még kedden sem hagyhatta el a kórházi betegszobáját. Kedden délután a következő nyilatkozatot tette az ügyről:

— Miután a színház igazgatójának hétfői nyilatkozata a színházi törvényszék előtt lefolyt ügyemet nyilván hivatalosan is a nyilvánosság elé vitte, bizonyára nem vétek a színházi törvénnyel szemben, amely szerint a színház belügyeit a nyilvánosság elé vinni fegyelmi vétség. Nem pedig azért, mert az igazgató nyilatkozata engem existenciális érdekeimben és művészi reputáciomban oly mélyen sért, hogy ez ellen isteni és emberi törvények szerint védekezni nemcsak jogom, de ön-magammal szemben kötelességem is.

Az idény legszebb nagy kiállítású látnivalós filmje az

Ördög és a szerelem

(Lagunák lánya)

MILTON SILS és Korda Mária

ragyogó alakításával

csüörtök, Korzó.

— Az ellenem emelt vádak hasonlítanak ahhoz a szunyoghhoz, melyet elejtették a fantázia és a rosszakarat. Az ítélet pedig, mellyel sujtattam, annyira példátlan a színészet történetében, hogy becsületes hittel semmi kétségem aziránt, hogy ezt az ítéletet meg fogják semmisíteni.

— Nem akarok kitérni az engem ért igazságtalanságok sorozatára, csupán az egyes vádakra kiereszkolt tényállás ismertetésére szorítkozom, annak hangsúlyozásával, hogy még a kiereszkolt tényállás súlyát is a legnagyobb nyugalommal bizom a közönség ítéletére.

1. Tény az, hogy kollégáim előtt keservesen panaszkodtam amiatt, hogy egy, a köztem és az igazgató között lefolyt incidens befejezése alkalmával az igazgató, becsapva az öltöző ajtóját, azt kiáltotta vissza végül »kuss!«. Az igazgató tagadta, hogy ezt a kifejezést használta volna, azt állítván, hogy azzal fejezte be a vitát, hogy »sluss«, egyben azt a tényt, hogy én őrála ezt állítottam, rágalmazásnak minősítette és ez volt az egyik bűnöm. Ki kell jelentenem, hogy amikor az igazgató cáfolatáról értesültem, azonnal a legnagyobb lojalitással jelentettem ki, hogy az előadást elfogadom. Vajjon ez a panaszom, amely legalábbis jó-hiszemű volt, olyan súlyos-e, hogy ilyen drákói szigor indokolt? Különösen akkor, amikor nem vitás az igazgató azon ténye, hogy öltözőm ajtóját szinte magánkiül becsapta, amellyel már emberi és női méltóságomat is mélyen sértette.

2. Valótlán az, hogy a színház belügyeit a nyilvánosságra kivittem. A való tényállás az, hogy külön öltözőm ügyében panasszal a színügyi bizottság egyik tagjához, majd közvetlenül az intendáns ur önméltóságához fordultam. Tehát ezek az urak az illetéktelenek elemek?

— En a legnagyobb jóhiszeműséggel eleinte az igazgatót ostromoltam kéréseimmel, aki a szerződéseim megkötésekor erre határozott ígéretet is tett. — 5 azonban azzal tért ki, hogy ebben a kérdésben csak az intendáns ur dönthet. Ilyen előzmények után fordultam a színügyi bizottság egyik tagjának a közvetítésével az intendáns urhoz. Az intendáns ur belátva indokaim komolyságát, el is rendelte az egyik öltöző átalakítását. Még csak annyit, hogy kívánságom azon jogos igényem alapult — amit elődeim is élveztek —, hogy a primadonnát szerepei olyan nagyszabású öltözködésre készítetik, hogy a ruhák elhelyezése és értékei megóvása a külön öltözőt szinte nélkülözhetetlenné teszi. Vajjon ez a vádpont is olyan komoly-e, amelynek alapján csak bűnösségemet is meg lehetett volna-e állapítani?!

3. Azon vádpont, hogy egy előadást 20 perccel később kellett kezdeni, mert én Ács Rózsát nem engedtem volna be az öltözőmbé, éppoly alaptalan, mint a többi. Ács Rózsát Görög titkár ur, hivatkozva az igazgató utasítására, személyesen

Okkazió!!

Lusztig Imre
harisnya- és
kötöttáru üzletében

Széchenyi tér 2. sz.

TRETORN

HÓCIPÓ

világhírű